

DATO: 29.03.2021

Sagsnr.2020-4009

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at true med at indgive en konkursbegæring uden at have undersøgt, om betingelserne herfor var opfyldt, samt ved at rette henvendelse til [klager] herom en fredag aften.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 14. december 2020.

Sagsfremstilling:

Der har siden 2016 verseret en tvist mellem [klager] og [aktieselskab], hvor [aktieselskab] har været repræsenteret af [advokat A] fra [advokatfirma].

[Byret] afsagde dom i sagen den 12. juni 2019.

I forlængelse heraf var der en omfattende korrespondance mellem parterne om muligheden for at forlige sagen. [Advokat A] anmodede i den forbindelse om indsig

i [klager]s økonomiske forhold.

Af e-mail af 24. juni 2019 klokken 9:45 fra [advokat A] til [klager]s advokat, [advokat B], fremgår bl.a. følgende:

"I fortsættelse af nedenstående mail, modtager jeg også gerne information om og dokumentation for, hvorvidt din klient har realiseret et salgsprovenue i forbindelse med salg af følgende ejendomme:

- [...]
- [...]
- [...]

Det bemærkes bl.a. at din klient har fået en pris ved salg af [...], der har realiseret en gevinst på 2,3 mio. kr. ved salg i 2016. Udskrift fra tingbogen med historiske adkomster vedlægges."

Ved e-mail af 24. juni 2019 klokken 15:04 svarede advokat [advokat B] bl.a. følgende:

"Det kan supplerende oplyses, at salgsprovenu fra min klients ejendomssalg i første omgang er gået til køb af ny ejendom, og ved salg af den sidste ejendom er provenuet gået til dels finansiering af min klients uddannelse samt til opstart af min klients køreskolevirksomhed (med meget begrænset indtægt i starten)."

[Advokat A] svarede ved e-mail af 24. juni 2019 klokken 16:07 til [advokat B] bl.a. følgende:

"Baseret på det fremsendte regnskab fra køreskolen (ApS'et), har jeg meget vanskeligt ved at se ud fra det materiale, at din klient har skudt penge i den virksomhed (som ikke registreret egenkapital, som ikke registreret lånefinansiering?)."

Du bedes venligst fremsendte et kontoudtog vedrørende din klients VSO-konto. Dermed vil vi få den nødvendige indsigt i de økonomiforholdene.”

Klokken 17:36 samme dag svarede [advokat B] bl.a. følgende:

”Du bliver ved med at efterspørge indsigt i min klients formueforhold – og det er jo netop det I har fået. Det hjælper ikke, at du spørger efter flere aktiver/mere formue, når min klient ikke ejer andet end allerede oplyst. Min klient har oplyst, at han heller ikke har nogen VSO-konto, og at der på [selskab] konto alene står ca. 2.700 kr. Så der ligger ikke nogen formue i den virksomhed heller, da min klient bruger sin tid på køreskolen.

Jeg skrev ikke tidligere, at provenuet var indskudt i min klients køreskole. Det skulle blot forstås således at provenuet er blevet ”spist op” i en årrække med uddannelse og opstart af virksomhed.

Håber det giver mening – der er i hvert fald ikke mere vi kan fremsende nu, og der er ikke formue, som I ikke allerede har fået belyst.”

Da det ikke var muligt at indgå et forlig, blev sagen anket til [landsret].

Twisten blev endeligt afsluttet for [landsret] ved et retsforlig af [dato] på vilkår om, at [klager] til [aktieselskab] skulle betale 1.000.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 1. august 2016, og hvor [klager] blev pålagt at betale delvise sagsomkostninger til [aktieselskab] med i alt 287.475 kr.

Den 3. december 2020 opgjorde [indklagede] fra [advokatfirma] over for [advokat B] det skyldige beløb, der i henhold til retsforliget forfaldt til betaling den 10. december 2020 og pr. denne dato androg 1.638.320,83 kr. inkl. sagsomkostninger og renter.

Da [advokat B] samme dag meddelte, at sagen var afsluttet fra hans kontor, blev opgørelsen af det skyldige beløb sendt direkte til [klager] ved e-mail af 3. december 2020.

[Indklagede] har oplyst, at han, da han den 11. december 2020 kunne konstatere, at [klager] ikke havde indbetalt det skyldige beløb, i det omfang, det var ham muligt, foretog en undersøgelse af [klager]s økonomiske forhold, herunder en gennemgang af de regnskaber, der af [klager] var fremlagt i retssagen for den af [klager] personligt ejede virksomhed, [selskab] v/ [klager] (CVR-nr. [...]) samt ved opslag i tingbogen.

Fredag den 11. december 2020 klokken 18:43 rettede [indklagede] på vegne af [aktieselskab] henvendelse til [klager]. Af e-mailen fremgår bl.a. følgende:

"Idet betalingsfristen nu er passeret, og vi har kunnet konstatere, at det skyldige beløb ikke er indbetalt til den anførte konto, vil vi straks overdrage sagen til inddrivelse via vores inkassoafdeling.

Vi har undersøgt dine økonomiske forhold, så vidt det er os muligt, herunder via opslag i tingbogen, hvor vi har kunnet konstatere, at du ikke ejer ejendommen beliggende [...].

Derudover fremgår det af regnskabet fra 2016 for [SELSKAB], at der i det regnskabsår var ejet en ejendom.

Vi har i den forbindelse undersøgt ejerskabet af ejendommen beliggende [...], i hvilken forbindelse vi har konstateret, at du ikke længere er ejer af denne ejendom.

Henset til ovenstående og det forløb/den korrespondance, der var mellem parterne i forlængelse af [byret]s afgørelse, tillader vi os at antage, at den udeblevne betaling skyldes manglende betalingsevne. Såfremt dette ikke er tilfældet, imødeser

vi din indbetaling eller dokumentation for, at den udeblevne betaling ikke skyldes manglende betalingsevne, inden fem dage fra dato, idet min klient ellers har instrueret mig i at indlede retslige skridt, herunder eventuelt ved at indgive en konkursbegæring mod dig personligt.”

Ved e-mail af 11. december 2020 klokken 20:08 til [indklagede] svarede [klager] bl.a. følgende:

”Tak for din mail, som jeg har modtaget her efter weekendens påbegyndelse, en fredag aften

Din mail må jeg opfatte som en trussel om indgivelse af en skræmmekonkursbegæring. Du har intet spurgt mig om, mht hvad jeg ejer, før du således uden varsel griber til denne trussel.

[...]

Uagtet at du ikke har ulejliget dig med at forespørge mig herom, skal jeg imidlertid gerne oplyse dig om, at jeg intet ejer udover en brugt bil til værdi ca. 50.000 kr. Den anviser jeg til genstand for foretagelse af udlæg. Jeg har ingen andre kreditorer end [selskab]. Der er således ingen andre aktiver og ingen andre kreditorer. Og intet grundlag for at afsige konkursdekret og således heller ikke for at indgive en konkursbegæring mod mig personligt. Udover bilen er jeg insolvent.

Landsretssagen har været ekstremt dyr for mig. Det står klart, at begge parter havde været væsentligt bedre stillet, såfremt [aktieselskab] havde tiltrådt forligsforslaget, der forelå efter byretssagen. Dengang havde jeg mulighed for at opfylde forliget. Nu er beløbet i stedet gået til sagsomkostninger og almindelige leveomkostninger.”

Ved e-mail af 15. december 2020 tilbød [klager] ekstraordinært at hæve sin pension, hvis en forligsmæssig løsning på betaling af et mindre beløb end det

skyldige forligsbeløb kunne findes.

[Indklagede] spurgte ved e-mail af 16. december 2020 [klager], hvor meget han i givet fald havde mulighed for at betale. [Klager] vendte ikke tilbage med svar herpå.

Den 30. december 2020 indleverede [indklagede] en konkursbegæring mod [klager] til [skifteretten]

Den 13. januar 2021 kom det til [indklagede]s kundskab, at [klager] den 6. januar 2021 er taget under konkursbehandling på grundlag af en egenbegæring indleveret af [klager] den 15. december 2020.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at true med at indgive en konkursbegæring uden at have undersøgt, om betingelserne herfor var opfyldt, samt ved at rette henvendelse til [klager] herom en fredag aften.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at [indklagede] i en inkassosag i sin første henvendelse til [klager] truede ham med konkursbegæring. [Klager] burde have modtaget en inkassoskrivelse før truslen om konkurs. [Klager] burde endvidere have modtaget en henvendelse med anmodning om, at han oplyste indgående om sine økonomiske forhold. [Indklagede] havde ikke forudgående forespurgt [klager] om sin økonomiske situation. [Klager] er insolvent, ejer intet bortset fra en gammel bil, og [indklagede] repræsenterer eneste kreditor. De undersøgelser af [klager]s økonomiske forhold, som i trusselsskrivelsen hævdes at være grundlag for truslen om konkurs, er sporadiske og hurtigt gjort.

Først i forbindelse med klagesagens behandling anføres det, at der til grund for truslen om konkursbegæring lå overvejelser om omstødelse. Det fremgik ikke af trusselsskrivelsen, og det må derfor betragtes som efterrationalisering i kølvandet på nærværende klage. Overvejelsen om omstødelse forelå angiveligt ikke, da

truslen om konkurs blev fremsat.

Hvis en konkursbegæring hastede så meget, kan det desuden undre, at den så ikke umiddelbart blev indgivet, men at [indklagede] havde tid til at vente i flere uger, når man ikke havde tid til at fremsende en sædvanlig inkassoskrivelse.

[Klager] har endvidere gjort gældende, at det må betragtes som en skærpende omstændighed, at [indklagede] fremsendte e-mailen med truslen om konkursbegæring udenfor almindelig arbejdstid, nemlig efter en weekends påbegyndelse – en fredag aften (fredag d. 11. december kl. 18:43). Det er efter [klager]s mening rene "bøllemetoder", som ikke klæder en advokat.

[Klager] har bestridt [advokat C]s påstand om, at midler, som [klager] "retsstridigt havde sikret sig selv" var "forsvundet ud af systemet". En erstatningspådragende handling er ikke retsstridig. Det er ren tilsvining af [klager]s person. For at fremme sin sag insinuerer modparten i denne klagesag, at [klager] skulle have begået en strafbar handling. Dette er injurierende.

Indklagede:

[Advokat C] har på vegne af [indklagede] påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [indklagede]s skrivelse til [klager] af 11. december 2020 ikke var en "trussel om indgivelse af en skræmmekonkursbegæring", men en tilkendegivelse om, at indgivelse af en konkursbegæring som et helt legalt retsskridt, som [aktieselskab] havde en afgørende interesse i, ville blive forfulgt, hvis [klager] ikke kunne sandsynliggøre sin solvens. [Indklagede] varetog således på legitim og ordentlig vis sin klients interesser.

[Aktieselskab] erfarede efter [klager]s forklaringer i ultimo juni 2019, at størstedelen af den store formue, [klager] i sin tid hos [aktieselskab] retsstridigt havde sikret sig selv, var "forsvundet ud af systemet", ligesom [klager] havde afhændet sine køreskolevirksomheder, men fortsat angiveligt var uden nogen formue. [Aktieselskab] havde derfor en afgørende interesse i at indgive en konkursbegæring mod den insolvente [klager], så han blev frataget rådigheden over sine aktiver, og det dermed kunne sikres, at yderligere aktiver ikke pludselig forsvandt. Samtidig

havde [aktieselskab] en afgørende interesse i at kunne forfølge eventuelle omstødelige dispositioner.

[Aktieselskab] havde i den forbindelse en mistanke om, at [klager] siden [byret]s domsafsigelse af 12. juni 2019 havde foretaget en række omstødelige dispositioner, idet [klager] blandt andet havde afhændet sine køreskolevirksomheder, men fortsat tilsyneladende var uden nogen formue. Mistanken blev bestyrket af [klager]s e-mail af 11. december 2020, hvori han bekræftede sin insolvens og oplyste, at han intet ejede udover en brugt bil til en værdi af ca. 50.000 kr. For endeligt at afklare mulighederne for en inddrivelse af [aktieselskabs] tilgodehavende var det derfor nødvendigt at indgive en konkursbegæring mod [klager]. En konkurs ville samtidig muliggøre en omstødelse af uretmæssige dispositioner foretaget af [klager] og sikre sig mod dennes eventuelle yderligere kreditorskadelige dispositioner.

Det følger af Advokatnævnets kendelse af 8. marts 2012, sagsnr. 2010-925, at en advokat forinden en konkursbegæring skal undersøge, om konkursbetingelserne er opfyldt, hvilket [indklagede] ved sine undersøgelser af [klager]s økonomiske forhold og henvendelse til [klager] den 11. december 2020 har gjort. På baggrund af [aktieselskabs] kendskab til [klager]s økonomiske forhold, de stedfundne undersøgelser heraf samt [klager]s bekræftelse af sin insolvens den 11. december 2020 var det derfor berettiget, at konkursbegæringen den 30. december 2020 blev indgivet mod [klager].

Den omstændighed, at konkursbegæringen er indgivet, afkræfter i sig selv [klager]s urigtige påstand om, at [indklagede]s e-mail af 11. december 2020 til [klager] var en "trussel om indgivelse af en skræmmekonkursbegæring".

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der

stemmer med god advokatskik.

Det er en betingelse for, at skifteretten kan imødekomme en konkursbegæring, at der ikke er rimelig tvivl om fordringens eksistens, at kreditor har en retlig interesse i et konkursdekret, og at debitor er insolvent.

Når en advokat indgiver en konkursbegæring eller truer hermed, er det derfor et krav, at advokaten forinden undersøger, om disse betingelser er opfyldt.

Konkursfordringen var støttet på et indenretligt forlig, jf. udskrift af [landsret]s retsbog af [dato], og der var derved tale om en ubestridt og forfalden fordring. Kravet om inkassovarsel har derfor ikke relevans, idet det indenretslige forlig umiddelbart kan danne grundlag for at tage fordringen i fogedretten eller i skifteretten.

[Indklagede]s klient måtte anses for at have en retlig interesse i afsigelse af konkursdekretet, idet konkursen ville skabe en mulighed for, at der kunne ske helt eller delvist fyldestgørelse, herunder ved omstødelse af eventuelle uretmæssige dispositioner.

[Indklagede] var som konkursrekvirent forpligtet til forinden at foretage rimelige og nødvendige undersøgelser for at sandsynliggøre, at betingelserne for at afsige konkursdekret var til stede.

På baggrund af den e-mailkorrespondance, der var mellem parterne i forbindelse med forsøget på at opnå et forlig efter byretsdommen, og særligt henset til det oplyste i denne forbindelse omkring [klager]s økonomiske forhold, finder Advokatnævnet, at [indklagede] ikke havde anledning til at foretage undersøgelser af [klager]s solvens i yderligere omfang, end det skete forud for truslen om konkursbegæring den 11. december 2020.

Advokatnævnet finder på denne baggrund og efter en samlet vurdering af sagens

omstændigheder, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved på sin klients vegne at true med og indgive konkursbegæring.

Advokatnævnet finder endvidere, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik ved at fremsende truslen om konkursbegæring på en fredag klokken 18:43.

Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Mikael Sjöberg